HUGO DE SANCTO VICTORE. EXCERPTA

3. Viertel 12. Jh. Seite 139r

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36642
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

errores caligine inuoluunt. ut dū p̄ primam
caritatē semel habitā retinent nō posse
amitti. asserere incipiant. ea ꝗ̄ d̄ ap
nabilia ex deliberatione p̄ peccatis re
tineri. Dauid adulterū ꝗ homicida carita
tē dī habuisse dicunt. qm̄ ubidini seruiens
in uxorē proximi sui uiolenta turpitudi
ni frena laxauit. ꝗ adeandē p̄ea turpi
tudinē tegenda illū ipsū cui d̄ho sede
uiolauerit innocentē ꝗ iustū crudeli p̄
dictione exinanit. Dicant m̄ u. nunc fuit
caritas nō agens p̄ pēa. innocens oppri
mit nō querens que sua s̄ qm̄ aliena rapiunt?
Ostendant m̄ hic si potest dilectionē que
plenitudo legis ē. i. ꝗ p̄cepta legis uio
lant ꝗ ius naturē corrūpit. Ker dic̄ nō oc
cides. nō mechaberis. nō concupisces uxo
rē proximi tui. Si caritas hic ē plenitu
do legis hic ē. Si plenitudo legis ē. qm̄ p̄
uaricatio ēē potest. Si talia facientē carita
tē habuisse dicunt. quare nō eā in hoc
faciendo nichil peccasse dicunt. qr̄ sēpta
die. q̄ natus ē ex deo nō peccat. ꝗ q̄a
rursū alibi dr̄ habe caritatē. et fac
q̄q̄d uis. Si enī hoc uerū ē q̄ caritatem
talia facientes retinē possunt.
cū his q̄ caritatē habent q̄q̄d libet
agere ꝗcedit. profecto q̄q̄d egerint pec
catū nō esse ꝗbat. Fiant q̄ cū cari
tate sua. ꝗ faciant q̄q̄d uolunt. qr̄ mag
nos defensores habent. alios q̄ dē
defendentes qd caritatē nō amittant.
alios aut ꝗcedentes. ut q̄q̄d uolunt cū
caritate faciant. ⁊ dicunt. Si dauid pec
cando caritatē amisit. qm̄ q̄ uerū ē qd sēp
tū ē de ipso qd spō dīn nō recedebat a da
uid abeo die ꝗ deinceps. Si enī caritas
recessit. qm̄ spō dīn remansit. Quasi ū
spō dīn sedīn multa alia remanere
nō potuerit. eā si sedīn donū caritatis
recesserit. Ille ne eā nullis siue cū il
lis remanet quos cadente custodit ne
peant. quos tam stantes nō custodit ne
cadāt. Iustus cū ceciderit nō collidet.
qr̄ dīs supponit manū suā. Qd q̄. Si
p̄sens erat dīs stam. quare lapsus ē.
et si p̄sens nō erat cadentē quare colli
sus nō ē. Si enī teneret nō laberet. ꝗ te
rū si manū nō supponeret colliderēt. Ppt̄
hoc q̄ collisus nō ē qr̄ cecidit sup manū.
Si manū sup eū cecidisset collisus fuis
set. Q cecidit in q̄t sup lapide istū
ꝗfringet. sup q̄ aut cecidit. teret
eū. Ppt̄ hoc q̄ dīs manū nō supposuit
iacentē ut p̄meret. ⁊ sub posuit
ut releuaret. Sub posuit ut ad
iuuando reparet. nō sup posuit ut
iudicando ꝗdēpnaret. Sic itaq; spō
dīn nō recessit a dauid. qr̄ cū eo erat.
ut ab eum reduceret. ꝗ penitentē
iustificaret. et forte cū eo erat. ⁊ nō
eo nō erat. sū eo erat ad custodiā. ⁊ nō
in eo nō erat ad iusticiā. Ille enī tē iust
erat dauid qm̄ cū tā graui pecca
to pstrat erat. neq; ad eū tē p̄ninit
qd sēptū ē. iust in die sēpties cadit.
ꝗ tam nom iusti nō amittit. Ppt̄ hoc
q̄ spō dicit si cū dauid tē erat ut pec
cando nō periret. nullatenus tam sic e
rat ut d̄apnabilē nō peccaret. Simi
le ē qd de petro negante asserere
conant. qd eā tē caritatē dī nō p
didit. qm̄ interrogat. ꝗ p̄m se cog
nouisse negauit. Ille enī adtendunt
qd sēptū ē. Illemo in spū dī loquens
dicit anatahema ihu. ꝗ nemo potest
dicere dīs ihc nō in spū scō. Qd si forte